

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 — Mario Vital Pérez mod Ayuntamiento de Oviedo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Oviedo — Spanien)

(Sag C-416/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 21 — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — national bestemmelse — vilkår for ansættelse som betjent i lokalpolitiet — fastsættelse af en maksimal aldersgrænse på 30 år — begrundelser)

(2015/C 016/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mario Vital Pérez

Sagsøgt: Ayuntamiento de Oviedo

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en maksimal aldersgrænse på 30 år for ansættelse som betjent i lokalpolitiet.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. november 2014 — Ute Reindl, strafferetligt ansvarlig repræsentant for MPREIS Warenvertriebs GmbH mod Bezirkshauptmannschaft Innsbruck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol — Østrig)

(Sag C-443/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende sundhedsmæssige tilsynsbestemmelser — forordning (EF) nr. 2073/2005 — bilag I — mikrobiologiske kriterier for fødevarer — salmonella i fersk fjerkrækød — manglende overholdelse af de mikrobiologiske kriterier i distributionsleddet — national lovgivning, der pålægger en sanktion over for en fødevarerivsomsleder, som udelukkende opererer i detailledet — forenelighed med EU-retten — krav om, at sanktionen skal være effektiv, have en afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen)

(2015/C 016/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ute Reindl, strafferetligt ansvarlig repræsentant for MPREIS Warenvertriebs GmbH

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Konklusion

- 1) Del E, stk. 1, i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1086/2011 af 27. oktober 2011, skal fortolkes således, at fersk fjerkrækød, der stammer fra de dyrepopulationer, der er opregnet i bilag I til denne forordning, skal opfylde det mikrobiologiske kriterium, der er nævnt i række 1.28 i kapitel I i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, i alle distributionsled, herunder i detalleddet.
- 2) EU-retten og særligt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed og forordning nr. 2073/2005, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger en fødevarerikkerhedsleder, der alene driver virksomhed i distributionsledet vedrørende markedsføring af en fødevarer, en sanktion for manglende overholdelse af det mikrobiologiske kriterium, der er nævnt i række 1.28 i kapitel I i bilag I til forordning nr. 2073/2005. Det tilkommer den nationale ret at foretage en bedømmelse af, om den omhandlede sanktion er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 178/2002.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 — Riccardo Nencini mod Europa-Parlamentet

(Sag C-447/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — medlem af Europa-Parlamentet — godtgørelse, som har til formål dække udgifterne i forbindelse med udøvelsen af det parlamentariske hverv — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — inddrivelse — forældelse — rimelig frist)

(2015/C 016/09)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Riccardo Nencini (ved avvocato M. Chiti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og N. Lorenz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den af Den Europæiske Unions Ret afsagte dom i sagen Nencini mod Parlamentet (T-431/10 og T-560/10, EU:T:2013:290) ophæves, for så vidt som den vedrører sag T-560/10.
- 2) Afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 7. oktober 2010 vedrørende tilbagesøgning af visse beløb, der med urette var blevet udbetalt til Riccardo Nencini, der er tidligere medlem af Europa-Parlamentet, som godtgørelse for rejseudgifter og parlamentarisk assistance, samt debetnota nr. 315653 af 13. oktober 2010 fra generaldirektøren for Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans annulleres.
- 3) Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de omkostninger, som Riccardo Nencini har afholdt i forbindelse med denne appel.
- 4) Parlamentet betaler sagsomkostningerne vedrørende proceduren i første instans i sag T-560/10.
- 5) I øvrigt frifindes Parlamentet.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.